

Справедливият ром и огледалото

Имало едно време един ром и една ромка. Те много се обичали и уважавали помежду си. Имали си пет деца, за които се грежели с много обич и любов. Мъжът бил много честен и трудолюбив. Нито лъжел, нито крадял, а с пот на челото си вадел хляба.

Не щеш ли, ромът легнал тежко болен. Жената водела доктори и знахари, но нищо не помагало. Един ден мъжът се поминал и децата осиротели.

Както вече казах по-горе, ромът бил честен и трудолюбив, та затова Господ го забел в Рая. Щом ромът влезнал в Рая, още на вратата го посрещнал Свети Петър. Решил да го въведе в Рая и да му покаже райската градина, ангелчетата, както и да погледнат в огледалата на живота. Вървели дълго време, разгледали райската градина, ромът видял много свои познати в Рая. Накрая стигнали до мястото където били поставени огледалата на живота. Във всяко огледало можело от горния свят да се видят живите хора от различни етноси. На огледалото се виждало какво правят и как живеят.

На първото огледало се виждали българите, на второто огледало се виждали власите, на третото - българо-мохамеданите и най-накрая били ромите. Наши-

ят ром с нетърпение се втурнал към последното огледало, за да види какво правят жената и децата му. Не била минала и една година от смъртта му.

Гледа и вижда неговата колиба. Покрай нея децата му голи и боси си играят. Вътре в колибата вижда своето легло, а на него лежи жена му с друг мъж и се прегръщат. До тях виси люлка с малко дете.

Ромът се ядосал и се обърнал към Свети Петър:

